

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOMUNIKACYJNYCH

Warszawa, 28 kwietnia 1956

Nr 7

Poz. 45-46

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY

C z ę ś ć A

Komunikacja kolejowa

Poz. 45. Zarządzenie Ministra Kolei z 18 kwietnia 1956 w sprawie dodatkowych terminów dostawy przesyłek towarowych przewożonych koleją.

C z ę ś ć C

Komunikacja wodna

Poz. 46. Zarządzenie Ministra Żeglugi z 31 marca 1956 w sprawie taryfy za świadczenia i usługi wykonywane na śródlądowych drogach wodnych przez Rejony Dróg Wodnych.

DZIAŁ URZĘDOWY

C z ę ś ć A

Komunikacja kolejowa

Poz. 45. Zarządzenie Ministra Kolei z 18 kwietnia 1956 w sprawie dodatkowych terminów dostawy przesyłek towarowych przewożonych koleją.

Na podstawie art. 32 ust. 6 dekretu o przewozie przesyłek i osób kolejami zarządza się na okres do dnia 31 grudnia 1956:

- 1) ustala się dodatkowy termin dostawy w wysokości jednego dnia dla towarowych przesyłek zwyczajnych nadawanych, wydawanych i przechodzących przez stacje: Bielsko, Czarnolesie, Gliwice, Łazy, Opole Główne, Oświęcim, Pyskowice, Rybnik, Sosnowiec Główny, Stalinogród, Szczakowa, Tarnowskie Góry oraz stacje węzła częstochowskie go;
- 2) dodatkowego terminu dostawy wymienionego w ust. 1 nie stosuje się przy towarowych przesyłkach zwyczajnych: warzyw świeżych z poz. 35 kt., owoców i jagód z poz. 44 i 50 kt., zwierząt, drobiu i ptactwa domowego z poz. 91-96 oraz 102-106 kt., ryb i przetworów rybnych z poz. 108-110, 427-428 i 430 kt., mięsa i przetworów mięsnych z poz. 114 i 115 kt., jaj z poz. 119 kt., mleka i przetworów mlecznych z poz. 120-124 kt.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 28 kwietnia 1956. Z dniem tym tracą moc dotychczasowe zarządzenia w sprawie dodatkowych terminów dostawy, ogłoszone w Dz. T. i Z. K. Nr 20, poz. 215 z 1953 r. i Nr 9, poz. 52 z 1955 r.

MINISTER KOLEI

wz. J. Popielas

Podsekretarz Stanu

C z ę ś ć C

Komunikacja wodna

Poz. 46. Zarządzenie Nr 42 Ministra Żeglugi z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie taryfy za świadczenia i usługi wykonywane na śródlądowych drogach wodnych przez Rejony Dróg Wodnych.

§ 1

Na podstawie decyzji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (pismo CE-7-A-38-1 z dnia 20 marca 1956 r.) wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 kwietnia 1956 r. taryfa za świadczenia i usługi wykonywane na śródlądowych drogach wodnych przez Rejony Dróg Wodnych, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Taryfa ma zastosowanie zarówno do płatników krajowych jak i do osób będących w rozumieniu przepisów dewizowych cudzoziemcami. Osoby te uiszczają należność w myśl obowiązujących przepisów dewizowych, a przeliczenie należności następuje według obowiązującego kursu Narodowego Banku Polskiego.

§ 3

Tracą moc przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 6 marca 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 316);
- 2) rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 marca 1949 r. o opłatach za specjalne świadczenia na śródlądowych wodach publicznych (Dz. U. Nr 18, poz. 127);
- 3) zarządzenie Ministra Komunikacji z 11 lutego 1950 o zatwierdzeniu Instrukcji w sprawie warunków dzierżawy państwowych magazynów, placów i terenów składowych, położonych na brzegach śródlądowych dróg wodnych (Dz. T. i Z. K. Nr 7, poz. 59).

MINISTER ŻEGLUGI

inż. M. Popiel

Załącznik do zarz. Ministra Żeglugi
z 31 marca 1956
(Dz. T. i Z. K. Nr 7, poz. 46)

TARYFA ZA ŚWIADCZENIA I USŁUGI WYKONYWANE NA ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH PRZEZ REJONY DRÓG WODNYCH

Obowiązując od dnia 1 kwietnia 1956 r.

Rozdział I. Postanowienia ogólne

§ 1

1. Postanowienia taryfy stosuje się przy ustalaniu należności za świadczenia i usługi wykonywane przez Rejony Dróg Wodnych na śródlądowych drogach wodnych.
2. Do opłat za świadczenia i usługi wykonywane przez Rejony Dróg Wodnych na śródlądowych drogach wodnych należą:
 - 1) opłaty śluzowe;
 - 2) opłaty za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych;
 - 3) opłaty za świadczenia i usługi w portach, przystaniach i zimowiskach pozostających w zarządzie Rejonów Dróg Wodnych.

§ 2

Opłaty wymienione w taryfie wyrażone są w złotych polskich i odnoszą się do wymienionych w taryfie jednostek miar i wag.

Rozdział II. Opłaty śluzowe

A. Opłaty za przeprowadzenie obiektu przez stopień za pomocą śluz lub pochylni.

§ 3

1. Za przeprowadzenie statków i tratw z jednego poziomu wody na drugi za pomocą śluz lub pochylni pobiera się opłaty śluzowe w wysokości:
 - 1) od 1 tony nośności statków towarowych,
 - 2) od 1 KM mocy statków pasażerskich, towarowo-pasażerskich i holowników,
 - 3) od 1 m² pow. tratwy

przy różnicy poziomów wody na stopniu:

do 2,5 m	od 2,51 — 5,00 m	ponad 5,00 m
0,01	0,02	0,025

2. Obiekty winny być służowane razem w takiej ilości, aby łączna opłata za służowanie w jedną stronę wynosiła co najmniej:

przy różnicy poziomów wody na stopniu:

do 2,5 m	od 2,51 — 5,00 m	ponad 5,00 m
0,60	0,90	1,20

B. Opłaty za przeprowadzenie obiektu przez stopień za pomocą przepustów jazowych.

§ 4

Opłaty za przeprowadzenie obiektu przez stopień za pomocą przepustów jazowych bez względu na wysokość różnicy poziomów wody wynosi:

- 1) od 1 m² powierzchni tratwy 0,01
- 2) od 1 sztuki drewna luźnego 0,06

C. Opłaty dodatkowe za pracę w godzinach nocnych lub w dzień świąteczny.

§ 5

1. Za przeprowadzenie obiektu przez stopień (§§ 3 i 4) w godzinach nocnych lub w dzień świąteczny, o ile tego rodzaju czynność jest dopuszczona regulaminem służby, pobiera się opłaty dodatkowe w wysokości 100% opłaty zasadniczej.
2. Na drogach wodnych, na których stosowana jest praca całodobowa oraz w dni świąteczne, dodatkowych opłat wymienionych w ust. 1 nie pobiera się.

Rozdział III. Opłaty za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych

§ 6

Wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych dla celów przemysłowych podlega opłacie:

za 1 tonę wydobytego materiału	0,40
lub za 1 m ³ wydobytego materiału	0,75

§ 7

Wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych dla celów gospodarczych dokonywane bez pomocy osobnych urządzeń oraz oparte na specjalnych uprawnieniach (art. 21, ust. (4) ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) nie podlega opłacie wymienionej w § 6.

Rozdział IV. Opłaty za świadczenia i usługi w portach, przystaniach i zimowiskach

§ 8

Za świadczenia i usługi w portach, przystaniach i zimowiskach, jak również terenach pozostających w zarządzie Rejonów Dróg Wodnych pobiera się opłaty ustalone w taryfie za usługi w śródlądowych portach handlowych, pozostających w zarządzie państwowych przedsiębiorstw żeglugowych.

Rozdział V. Postanowienia taryfowe

A. Przepisy ogólne

§ 9

1. Sposób oraz terminy pobierania opłat ustala Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych.
2. Opłaty nie uiszczone w ustalonym przez Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych terminie będą ściągane w trybie administracyjnym wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi w wysokości obowiązującej dla podatków państwowych.

B. Przepisy szczegółowe**a) Obliczanie opłat służowych****§ 10**

1. Opłatom służowym podlegają wszystkie statki, tratwy i inne obiekty pływające krajowe i zagraniczne z wyjątkiem:
 - 1) łodzi ratunkowych oraz łodzi wyjazdowych stanowiących przynależność statku,
 - 2) łodzi sportowo-turystycznych, jeżeli przejście przez stopień odbywa się łącznie z innymi statkami lub tratwami,
 - 3) obiektów pływających używanych do robót przy budowie i utrzymaniu dróg wodnych.
2. W służach wielostopniowych każda komora liczy się za osobną służę.
3. Przy ustalaniu należności obliczanej od powierzchni obiektu, za powierzchnię tę przyjmuje się iloczyn największej długości obiektu przez największą szerokość, przy czym u tratw nie liczy się drygawek.
4. Za łodzie sportowo-turystyczne, o ile nie są służowane łącznie z innymi statkami lub tratwami, pobiera się opłatę wymienioną w § 3 ust. 2.

b) Obliczanie opłat za wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych**§ 11**

1. Wydobywanie piasku, żwiru, kamieni i lodu z łóżysk wód publicznych śródlądowych odbywa się na podstawie zezwolenia udzielonego przez Rejony Dróg Wodnych na zasadach ustalonych przez Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych.
2. Sposób ustalania wagi, względnie kubatury wydobytego materiału, określa Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych.

23

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOLEI

(ul. Chałubińskiego 4)

Tel. Red. 88211 lub 89281, wewn. 5341. Cena pojedynczego numeru 50 gr. Sprzedaż pojedynczych numerów odbywa się w DOKP. Prenumerata roczna 20 zł, półroczna 10 zł. Prenumeratę przyjmuje Warszawska Drukarnia Kolejowa w Warszawie (Żoliborz), ul. Felińskiego 2a, tel. 90201, wewn. 5327, konto NBP Oddział Warszawa Żoliborz Nr 1543-6-107.

W.D.K. w Warszawie. Zam. nr 622/56. Nakł. 11.500
Pap. druk. k VII 60 gr A-4 B-7-24524